

Rok sdílení elektřiny

V srpnu uplynul [rok od spuštění systému sdílení elektřiny](#) v České republice. Systém umožňuje výrobcům sdílet přebytky elektřiny do jiných odběrných míst – ať už mezi vlastními objekty nebo v rámci skupin spotřebitelů.

K 31. červenci 2025 bylo do systému zapojeno přes 11 500 výroben a více než 23 000 odběrných míst. Vzniklo více než 16 000 skupin sdílení, z nichž většina funguje v režimu tzv. aktivních zákazníků. Tento model je oblíbený díky nižší administrativní náročnosti – typicky se jedná o propojení jednoho výrobního a několika odběrných míst jednoho vlastníka.

Postupně přibývají také skupiny v bytových domech (přes 600) a první desítky energetických společenství. V případě bytových domů se využívá výhody sdílení elektřiny bez distribučních poplatků, pokud zůstává v rámci hlavního domovního vedení.

Podle dat Elektroenergetického datového centra (EDC) dosahuje průměrná výrobní měsíční sdílení kolem 500 kWh, což ukazuje i na zapojení větších, než jen domácích zdrojů. Průměrný odběr sdílené elektřiny činí zhruba 350 kWh měsíčně. Celkový instalovaný výkon výroben zapojených do systému přesahuje 1,1 MW, přičemž 95 % tvoří fotovoltaické zdroje.

Vlny veder mění spotřebu elektřiny

Letní měsíce přinášejí nové [výzvy pro evropskou energetickou síť](#). Zatímco dosud byla nejvyšší poptávka po elektřině tradičně v zimě, vlny veder mění pravidla. Mezi 23. červnem a 3. červencem 2025 vzrostla celoevropská poptávka po elektřině meziročně o 7,5 %, ve Španělsku dokonce o 16 %. Zvýšené využívání klimatizací se potkává i s výpadky některých výrobních zdrojů – například jaderné elektrárny mohou kvůli vysokým teplotám omezit výkon z důvodu nedostatečných kapacit chlazení.

Kromě vyšší spotřeby přináší horko i zatížení technologií, které mohou být náchylné k přehřívání. V některých částech Evropy již došlo v důsledku veder k výpadkům i krátkodobému nárůstu cen elektřiny, zejména v nočních hodinách.

V České republice se léto obešlo víceméně bez extrémních hodnot. Zajištění dodávek je podpořeno jaderným mixem i importem. Přesto se i v Česku zvyšuje využívání klimatizací – v domácnostech je má podle posledních údajů zhruba 16 % obyvatel.

Rostoucí letní poptávka po elektřině bude do budoucna vyžadovat přizpůsobení infrastruktury a energetických politik – včetně podpory flexibilních řešení, která umožní stabilní provoz sítě i během extrémních meteorologických jevů.

Letní horka v bytech

[Extrémní letní teploty zvyšují zdravotní rizika](#), zejména ve městech, kde se teplo akumuluje v zastavěném prostředí. Přestože jsou stanoveny limity pro pracovní prostředí, teplotní maxima v obytných prostorách české předpisy dosud neupravují.

Doporučená preventivní opatření zahrnují především stínění exponovaných fasád (zejména jižní a západní), kvalitní tepelnou izolaci, vhodné větrání (např. noční přirozené nebo řízené s rekuperací), a v případě potřeby také přípravu na instalaci klimatizace.

Vhodné je uvažovat i o opatřeních v okolí budov, jako jsou zelené střechy, vegetace, vodní prvky či světlé povrchy, které snižují efekt tzv. tepelného ostrova. V novostavbách je většina těchto prvků řešena v rámci stavebního povolení, u rekonstrukcí je situace složitější a často vyžaduje souhlas SVJ a stavebního úřadu.